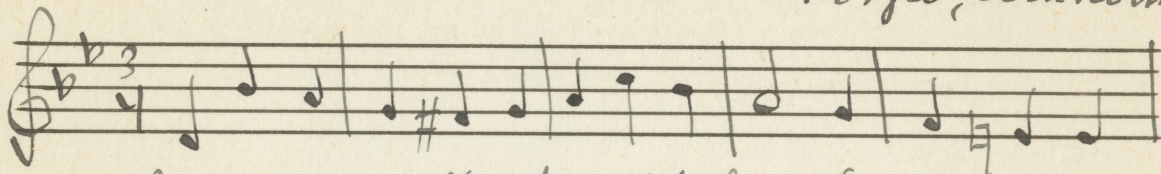

Kop'

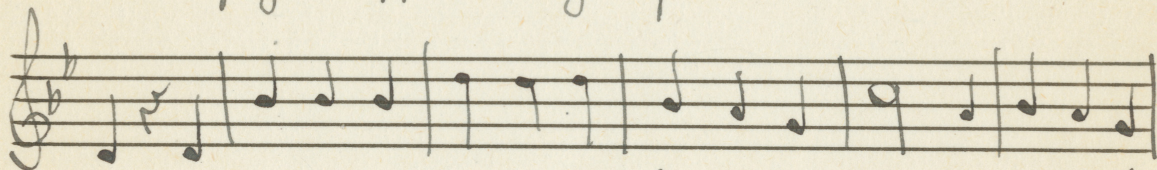
^{28.}
Vallpigan.

105

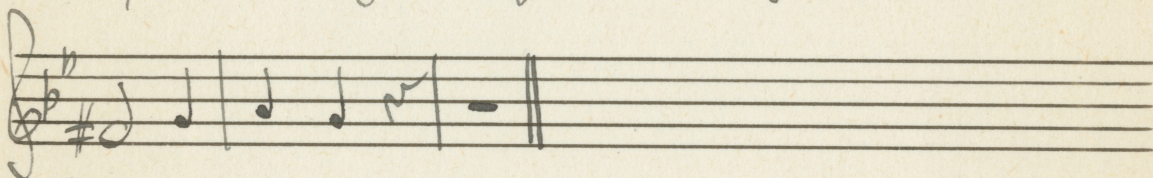
Korpo, Svinholm

Vallpigan lopp över höganläfts bro, så vackert hon

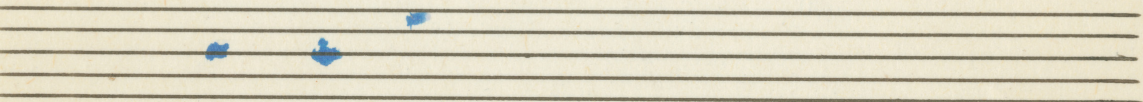
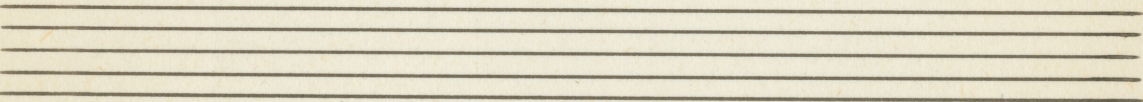
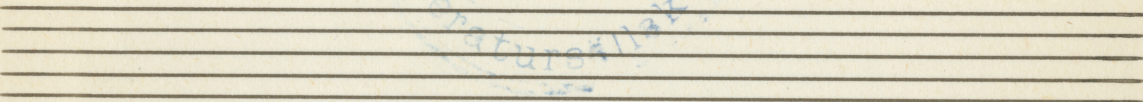
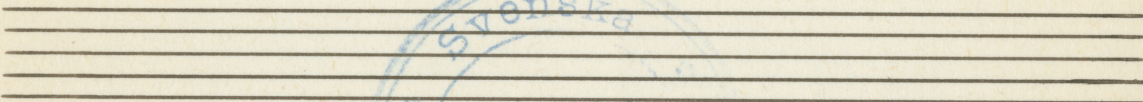
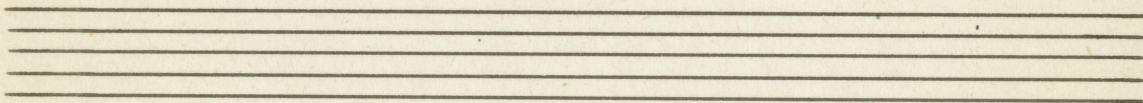
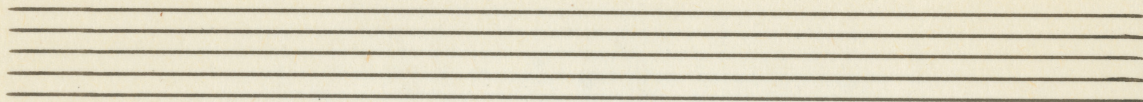
kan, med söndriga strumpor och lappiga skor. Så vackert hon

kväda kunde.

Ida Mårtensson
17. 7. 1923.

Hr. Ekman, Paros (16) "Och jungfrun hon växer
både smär och lång"

Vallpigan.

1. Vallpigan lopp över höganlofts bro,
— så vackert hon kan, —
med tändliga strumpor och lappiga skor.
— så vackert hon kväda kunde, —
2. Konungen sade till tjänaren sin:
"J been vallpigan för mig komma in."
3. Tjänaren sade till vallpigan så:
"Behagar vallpigan för konungen gå!"
4. "Auk, huru kan jag för konungen gå,
jag drager min kläder; valmanet grå."
5. Och vallpigan in för konungen steg,
och konungen på henne med glada ögon ser.

6. "Ack, kära vallpiga, du kväd nu för mig,
mitt halva rike det giver jag dig."
7. "Ditt halva rike, det kan jag väl få,
men aldrig så kväder jag för dig ändå."
8. "Kära vallpiga, du kväd nu för mig,
mitt hela rike det giver jag dig."
9. "Ditt hela rike, det kan jag väl få,
men aldrig så kväder jag för dig ändå."
10. "Ack kära vallpiga, du kväd nu för mig,
mitt unga live det giver jag dig."
11. Hon sjunger på ett, hon sjunger på två,
och konungen dansar med hela sitt hov.

12. Hon sjunger på fyra, hon sjunger på fem,
och konungen dansa med sina hofmän.

13. Och fruar och jungfrur de ledos stor kvada,
ty vallpigam sover vid konungens sida.

14. Och fruar och jungfrur de ledos stor harm,
— Så vackert hon kan,
ty vallpigam sover på konungens arm.
Så vackert hon kvada kunde.

Sängerskan sade sig i sin ungdom ha kunnat
25 str. till denna sång.

(publicerad i Budskapen 1923 nr 3)

